

Arrest

nr. 77 662 van 20 maart 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 16 december 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 november 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 9 januari 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 januari 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat I. KEIRSEBILCK verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster kwam op 15 mei 2011 toe op Belgisch grondgebied en diende op 16 mei 2011 een asielaanvraag in.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen nam op 22 november 2011 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoekster werd hiervan diezelfde dag per aangetekend schrijven in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing. Deze is als volgt gemotiveerd:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Nigeriaanse nationaliteit te hebben en geboren te zijn op 22 september 1986 te Benin City (Edo State). U hebt twee jongere broers en vier jongere zussen. Na de dood van uw ouders moest u als oudste voor uw jongere broers en zussen zorgen. Jullie woonden in Okogo, het dorp van uw moeder. Het was moeilijk voedsel te vinden en dingen te doen zoals naar school gaan en rekeningen te betalen. U ontmoette een vrouw, K. (...), in het dorp. Ze zei u dat u een beter leven kon leiden dan daar. Zij beloofde u naar het Verenigd Koninkrijk te brengen waar u als babysit zou kunnen werken. In juni 2010 verliet u Nigeria. U reisde eerst naar Frankrijk. K. (...) vertelde u daar dat jullie geld nodig hadden voor de rest van de reis en dat u eerst in Frankrijk de straat moest doen om zo geld te verdienen. In augustus 2010 leerde u B. (...) kennen. U begon een relatie met hem. U raakte zwanger. Toen u dit aan B. (...) vertelde zei hij u te stoppen met tippelen. K. (...) ontdekte ook dat u zwanger was. Ze gaf een medicijnen opdat u een miskraam zou krijgen. U bloedde één dag en dan stopte het. De baby overleefde het. Toen B. (...) dit vernam besloot hij u daar weg te halen. De dag dat jullie zouden vertrekken kwam K. (...) met enkele Frans sprekende jongens. Ze namen B. (...) mee. Sindsdien vernam u niets meer van B. (...). K. (...) bracht u naar ergens anders waar u vanuit een container moest werken. Door de zwangerschap was u vaak te moe om te werken. K. (...) sloeg u. Eén van uw klanten, J. (...), hielp u weg te komen bij K. (...). Hij stopte u in de koffer van zijn auto en bracht u zo de Belgische grens over. J. (...) kon u niet mee naar huis nemen omdat hij getrouwd was. Hij verwees u door naar de Dienst Vreemdelingenzaken waar u hulp zou kunnen krijgen. Zo vroeg u op 16 mei 2011 asiel aan bij de Dienst Vreemdelingenzaken te Brussel. Op 19 juni 2011 werd te Turnhout uw dochter D. O. O. (...) geboren.

B. Motivering

De aandacht dient erop gevestigd te worden dat u er niet in geslaagd bent een 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaarde Nigeria te hebben verlaten op zoek naar een beter leven en om voor uw jongere broers en zussen te kunnen zorgen (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, dd. 13 oktober 2011, hierna CGVS, p.2). U vertelde niet terug te kunnen naar Nigeria omdat u vreest dat uw dochter besneden zal worden (zie gehoorverslag CGVS, p.2). U stelde ook niet terug te kunnen gaan om economische redenen, om te kunnen werken en voor uw broers en zussen te kunnen zorgen (zie gehoorverslag CGVS, p.3). U voegde toe dat voor uw vertrek uit Nigeria J. (...) u had doen zweren voor een 'shrine' dat als u haar zou aangeven bij de politie of als u zou weglopen, u zou sterven (zie gehoorverslag CGVS, 1 p.5).

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat uit uw verklaringen duidelijk naar voor komt dat u uw land verliet om economische redenen. Zo vertelde u spontaan op het Commissariaat-generaal dat u naar Europa kwam door de omstandigheden in Nigeria omdat het moeilijk was voedsel te vinden en dingen te doen zoals naar school gaan en rekeningen betalen (zie gehoorverslag CGVS, p.2). U zei dat u inging op het aanbod van J. (...) om in Europa te komen werken als babysit (zie gehoorverslag CGVS, p.2). U haalde het feit dat u voor uw broers en zussen moet zorgen aan als reden waarom u het land diende te verlaten en eveneens als reden waarom u niet terug kan naar Nigeria (zie gehoorverslag CGVS, pp.2-3). Er dient echter gesteld te worden dat u uw land verliet omwille van redenen die vreemd zijn aan de conventie van Genève, met andere woorden niet omwille van een ernstige vrees voor vervolging omwille van uw religie, nationaliteit, politieke overtuiging, etnie of uw behoren tot een bepaalde sociale groep.

Voor wat uw overige vrees bij een eventuele terugkeer naar Nigeria betreft dient het volgende te worden opgemerkt.

Met betrekking tot uw vrees voor 'juju' en hetgeen u van K. (...) diende te zweren voor een 'shrine' voor uw vertrek uit Nigeria dient gesteld te worden dat toen u door het Commissariaat-generaal gevraagd werd of u er zelf in gelooft, u ontwijkend antwoordde dat u van Edo State bent (zie gehoorverslag CGVS, p.5). Toen door het Commissariaat-generaal opgemerkt werd dat dat niet de vraag was, lachte u en zei u dat u de angst in u hebt (zie gehoorverslag CGVS, p.5). Er werd door het Commissariaat-generaal ter bevestiging gesteld 'je weet maar nooit?', waarop u repliceerde dat je inderdaad maar nooit weet en zeker nu u een dochter hebt (zie gehoorverslag CGVS, p.5). Hierop werd door het Commissariaat-generaal opgemerkt dat u ondertussen toch nog in leven bent, hetgeen u bevestigde (zie gehoorverslag CGVS, p.5). Toen door het Commissariaat-generaal geopperd werd 'dus misschien ...?', lachte u (zie gehoorverslag CGVS, p.5). Er dient te worden opgemerkt dat de vrees voor 'vervolging door juju' ongegrond is, daar juju tot het bijgeloof behoort en geen objectieve grond kent. Bovendien blijkt uit uw bovenstaande reacties dat u de vrees voor 'juju' weglacht, wat de ernst van uw vrees ernstig relativeert.

U verklaarde dat u vreest dat bij een eventuele terugkeer naar Nigeria uw dochter besneden zal worden (zie gehoorverslag CGVS, p.2). U zei dat waar u woont dat zo gaat als je van een dochter bevalt en dat u dat niet wil omdat velen hun baby hierdoor verloren, zo ook uw jongere zus (zie gehoorverslag CGVS, p.2). U vertelde een grote familie te hebben en met betrekking tot een eventuele besnijdenis van uw dochter zowel de familie van uw vader als die van uw moeder te vrezen (zie gehoorverslag CGVS, p.3). Op de vraag of u en u dochter nergens anders in Nigeria zouden kunnen leven zonder dat uw dochter het risico loopt besneden te zullen worden, repliceerde u dat dat niet mogelijk is omdat het iets is dat samenhangt met uw afkomst, dat het iets is dat zo is en dat zelfs als u ergens anders zou wonen het nog steeds zo zou zijn omdat het samenhangt met uw afkomst (zie gehoorverslag CGVS, p.3). Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt echter dat elders in Nigeria gaan wonen, absoluut een realistische optie is voor ouders die hun dochter willen behoeden voor een mogelijke besnijdenis (zie documentatie in het administratieve dossier). Er mag redelijkerwijs aangenomen worden dat een hervestiging elders in Nigeria om uw dochter te onttrekken aan de gemeenschap die haar mogelijks zou willen besnijden een reële optie is voor u en uw dochter, des te meer daar u een redelijk zelfstandige vrouw bent die toch een zekere scholingsgraad heeft (lager middelbaar) en die in het verleden in Nigeria werkte als kleine zelfstandige door voedingswaren te verkopen en die haar plan kan trekken om in haar eigen levensonderhoud en dat van haar dochter te kunnen voorzien.

U legde op het Commissariaat-generaal een attest van geboorte van uw dochter voor (met nummer 0790) en een medisch attest opgesteld door Dr. L. B. (...) op 3 oktober 2011 voor. Deze documenten wijzigen niets aan voorgaande vaststellingen daar noch de identiteit van uw dochter, noch uw fysieke toestand met name het feit dat u zelf besneden bent, hier in twijfel getrokken worden. U was verder niet in het bezit van enig document dat een controle van uw identiteit en uw reisweg mogelijk maakt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekster voert in een enig middel de schending aan van artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (Vluchtelingenverdrag) en van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van de vreemdelingen (vreemdelingenwet). Met betrekking tot de vluchtelingenstatus, zet verzoekster aan de hand van rechtsleer en de UNHCR Proceduregids uiteen aan wat het begrip gegronde vrees precies inhoudt. Ze wijst ook op het voordeel van de twijfel en stelt dat de vrees voor genitale verminking bij haar dochter als een grond kan gezien worden voor de erkenning als vluchteling. Aan de hand van een stuk dat zij als bijlage bij haar verzoekschrift voegt, toont verzoekster aan dat zij destijds ook werd besneden, terwijl dit een mensonwaardige behandeling is en zelfs dodelijk kan zijn. Verzoeksters moeder en vader staan er op dat alle meisjes worden besneden. Zelfs indien verzoekster zich op een andere plaats zou vestigen in Nigeria, zou haar dochter moeten besneden worden gelet op haar afkomst en de wijdverspreidheid van het fenomeen in Nigeria. Bovendien komt verzoekster in aanmerking voor de vluchtelingenstatus, zo stelt zij, omdat ze worstelt met een trauma ten gevolge van haar besnijdenis. Vooral omdat ze in Frankrijk werd gedwongen tot prostitutie. Dit geldt volgens haar des te meer nu zij een voodoo- of jujuritueel heeft moeten ondergaan in Nigeria. Verzoekster somt op wat ze allemaal heeft moeten doen en stelt dat ze zelfs last heeft van onverklaarbare pijn en slapeloze nachten sinds haar raadsman adviseerde klacht neer te leggen bij de Franse federale politie wegens mensenhandel. Verzoekster vervolgt dat het een gewoonte is in Nigeria om via voodoo- en jujurituëlen jonge vrouwen te rekruteren en te dwingen tot prostitutie wat ze tracht aan te tonen met een aantal artikels die ze als bijlage bij haar verzoekschrift voegt. Volgens verzoekster werd dit weggelachen tijdens het gehoor, maar zij gelooft hier zodanig in dat ze er zelfs medische klachten aan overhield waarvoor ze in behandeling is bij de huisarts.

Met betrekking tot de subsidiaire beschermingsstatus stelt verzoekster dat ze hiervoor in aanmerking komt omdat de overheid niet kan of wil instaan voor de veiligheid van verzoekster en haar dochter. Verzoekster wijst erop dat de Nigeriaanse overheid niet in staat is om het wijdverspreide fenomeen van de vrouwelijke besnijdenis in Nigeria uit te roeien. Ze kan ook niet terugkeren naar Nigeria omdat ze daar zwaar zal worden gestraft of zelfs vermoord, omdat ze zich niet heeft gehouden aan haar eed die ze in het kader van haar voodooritueel heeft afgelegd. Verzoekster voegt hieraan toe dat de subsidiaire

bescherming het principe van non-refoulement dekt in geval van een onmenselijke behandeling in het land van herkomst, zoals de besnijdenis van haar dochter.

2.2. De Raad merkt vooreerst op dat in het kader van het onderzoek van haar asielaanvraag de problemen die verzoekster naar aanleiding van de gedwongen prostitutie in Frankrijk zou hebben gekend, niet kunnen worden onderzocht, aangezien haar vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade beoordeeld dient te worden ten aanzien van het land van haar nationaliteit, namelijk Nigeria.

2.3. Om als vluchteling te worden erkend dient de vreemdeling aan te tonen dat hij vervolgd wordt omwille van één van de in artikel 1, A (2), van het Vluchtelingenverdrag, vermelde redenen, te weten zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging (cf. RvS 9 januari 2007, nr. 166.421). Wat de vrees voor de voodoorituelen betreft, stelt de Raad vooreerst dat verzoekster thans in haar verzoekschrift beweert dat zij dermate gelooft in het ritueel dat zij er zelfs fysieke klachten aan overhoudt, terwijl uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster lachte toen haar werd gevraagd of ze er geloof aan hechtte (stuk 3, gehoorverslag CGVS 13/10/2011, p. 5). Verzoekster maakt dus niet aannemelijk dat het ritueel aanleiding is voor een daadwerkelijke vrees. Bovendien speelde dit ritueel zich af tussen verzoekster en K. (*Ibid.*), waardoor het een gemeenrechtelijk probleem is dat bezwaarlijk als vervolging kan worden aanzien. Het ritueel behoort tot het domein van het bijgeloof dat geen objectieve grond heeft. De internetartikels die verzoekster aanbrengt (Verzoekschrift, bijlage 4) zijn niet van aard om aan te tonen dat deze rituelen kunnen worden opgevat als vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag. Bovendien merkt de Raad op dat verzoekster tevens om hoofdzakelijk economische redenen haar land van herkomst is ontvlucht (stuk 3, gehoorverslag CGVS 13/10/2011, p. 3), zoals ook in de bestreden beslissing wordt bevestigd en door verzoekster niet wordt ontkracht. In zoverre de vluchtmotieven gestoeld zijn op het jujuritueel, zijn ze vreemd aan het Vluchtelingenverdrag.

2.4. Op grond van artikel 48/5, §3 van de vreemdelingenwet is er geen behoefte aan bescherming indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees bestaat voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade, en indien van verzoekster redelijkerwijs kan worden verwacht dat zij in dat deel van het land blijft. Met betrekking tot de vrees die verzoekster put uit het risico op besnijdenis van haar pasgeboren dochter, wordt in de bestreden beslissing gewezen op het intern vluchtalternatief dat voor een persoon met het profiel van verzoekster een reële mogelijkheid is. Met haar ongestaafde bewering dat het *“gelet op de afkomst van verzoekster en de wijdverspreidheid van het fenomeen in Nigeria”* onmogelijk is zich elders in Nigeria te vestigen om haar dochter aan besnijdenis te doen ontsnappen, slaagt verzoekster er niet in de objectieve, zeer gedetailleerde en uitgebreid gedocumenteerde informatie te weerleggen die aan het administratief dossier is gevoegd en waarop de commissaris-generaal zich heeft gebaseerd. Uit deze informatie blijkt in de eerste plaats dat het fenomeen niet overal in Nigeria even wijdverspreid is zoals verzoekster beweert en blijkt bovendien dat het elders in Nigeria gaan wonen absoluut een realistische optie is voor ouders die hun dochter willen behoeden voor een mogelijke besnijdenis (stuk 14, Landeninformatie, ‘Rapport fact finding mission’ UK, 29/10/2008). Verzoekster weerlegt deze informatie niet, waardoor haar betoog niet bij machte is om de vaststellingen van de commissaris-generaal te ontcrachten. De aanwezigheid van een intern vluchtalternatief volstaat om verzoekster de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus te weigeren.

2.5. Gelet op wat voorafgaat dient niet te worden nagegaan of de Nigeriaanse overheid afdoende bescherming biedt tegen genitale verminking, zoals verzoekster in haar betoog met betrekking tot de subsidiaire bescherming opwerpt. De Raad stelt overigens vast dat verzoekster haar betoog over het falen van de Nigeriaanse overheid niet met concrete gegevens onderbouwt, waardoor niet wordt aangetoond dat de Nigeriaanse autoriteiten op dit punt werkelijk in gebreke blijven.

2.6. Ten overvloede merkt de Raad op dat het feit dat verzoekster zelf besneden is, niet wordt betwist, waardoor het medisch attest dat de vaststelling van de besnijdenis inhoudt (Verzoekschrift, Bijlage 3) niet dienstig is.

2.7. Verzoekende partij brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in haar land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48, §2, c) van de vreemdelingenwet.

2.8. Er werd geen schending van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/4 van de vreemdelingenwet aannemelijk gemaakt.

Het enig middel is ongegrond.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van de artikelen 1, A(2) van het Vluchtelingenverdrag en 48/3 van de vreemdelingenwet, of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig maart tweeduizend en twaalf door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

F. TAMBORIJN